

El Pacte enfila segur les eleccions

El resultat del debat de política general celebrat la setmana passada a les Illes Balears és clar: el Pacte de Progrés, i Francesc Antich al capdavant, encara la recta final cap als comicis del 2003 amb, si més no, seguretat. El Partit Popular, per la seva banda, fa el que pot perquè li falta allò que ja tots els altres tenen des de fa temps: un candidat que posi cara i ulls a un partit.

El debat de política general de les Balears, celebrat la setmana passada entre el dimarts i dijous, va estar marcat pel caràcter ja crepuscular de la legislatura. L'últim i, per tant, clarament preelectoral.

En les files conservadores s'esperava amb ànsia el debat des de feia mesos. A la primavera passada creien encara que a hores d'ara tindrien candidat, sobretot perquè el dia 5 d'octubre hi havia el congrés conservador balear, el qual havia de ser, suposadament, l'escenari ideal per al llançament de Jaume Matas. Però no. Matas no sols és encara ministre sinó que, de fet, ningú no sap exactament quan aterrarà a les Illes, si és que hi torna. La darrera filtració ha estat que cap al mes de març "dimitirà" de ministre de Medi Ambient. A dos mesos de les eleccions. Passi el que passi, el fet cert i segur és que el PP es va enfrontar a l'important debat sense cap de llista segur i això es notà.

La majoria del Pacte de Progrés negocià internament durant setmanes el perfil del discurs presidencial de Francesc Antich. El president, amb tot el seu equip, s'hi posà a la feina ja a l'estiu. Es considerava fonamental sortir-ne bé per arribar a Nadal amb tranquil·litat, tancar els pressupostos i, ja al gener, posar-se directament i gairebé exclusivament a la feina electoral.

I la jugada li sortí rodona, a Antich. Es presentà el matí de dimarts, dia 15, al Parlament i va fer un discurs ple de significació política: reivindicà tota la tasca feta i se'n mostrà orgullós. Havia estat una feina "imprescindible" per intentar "treure endavant el país" després d'haver-lo trobat en el "caos" en què el van deixar els setze anys de governs del PP, i projectà cap al futur el Pacte de

Progrés, en una clara demostració de seguretat que hi haurà una segona legislatura progressista, ecologista i nacionalista.

L'endemà va arribar el torn dels altres grups. El diputat formenterer de la COP (Coordinadora d'Organitzacions Progressistes), Santi Ferrer, s'alineà sense escletxes amb el projecte liderat per Antich. Des d'EU, Eberhard Grosske (que en una o dues setmanes deixarà el càrrec de conseller per dedicar-se en exclusiva a la candidatura a l'Ajuntament de Palma) posà l'èmfasi en la necessitat d'enfortir les polítiques socials inequívocament progressistes i d'afrontar amb sentit comú i racionalment el fenomen nou de la immigració. En representació del PSM-Entesa Nacionalista, Pere Sampol, posà l'accent en la necessitat d'emprendre immediatament accions en favor de l'autogovern i la identitat de les Balears. Com a objectiu va esmentar la reforma de l'Estatut per aconseguir majors cotes d'autogovern i per aturar "l'espoliació fiscal" que pateixen les Balears. El líder d'Els Verds, l'eivissenc Joan Buades, va fer, com sempre, una intervenció contundentment crítica, però dins un marc d'acord general amb el Pacte i amb Antich.

La intervenció de la presidenta del Consell de Mallorca, d'UM i diputada d'aquest partit Maria Antònia Munar era esperada amb expectació. Hi hagué, a Presidència, nervis durant setmanes i mesos per si UM decidia posar contra les cordes Antich, d'acord amb la política d'acostament al PP que ha emprès des fa un any. Era un risc enorme. Si Antich era atacat per Munar arribaria a la intervenció final del PP. D'aquí la importància de l'actitud de Munar. Els altres parlamentaris era previst que no

El president balear, Francesc Antich, ha sortit reforçat del seu quart debat de política general. A set mesos de les eleccions, cada partit ha aprofitat l'ocasió per fixar la seva posició. A sota, d'esquerra a dreta, Joan Buades, Pere Sampol, Maria Antònia Munar i Eberhard Grosske, han donat suport, amb més o menys èmfasi, a la tasca governamental d'Antich. En destacà la intervenció de la presidenta del Consell de Mallorca i d'Unió Mallorquina, que, lluny d'atacar el Govern, va parlar del Pacte de Progrés en clau de futur. L'acostament al PP és en l'aire.

marcarien grans distàncies. La incògnita era Munar. I en el PP ho sabien. I la presidenta no va decebre.

Amb el to tranquil, mordaç, fred i amb el punt de sàdica crueltat humorística que la caracteritza, deixà el grup del PP amb la moral per terra amb dues o tres frases. Bàsicament amb una: "Si vostè i jo seguim governant [...] una altra legislatura i potser fins a l'infinit..." deia Munar referint-se a Antich però mirant de cua d'ull els bancs conservadors. El míssil, d'enorme potència, va fer impacte total en les cares dels diputats del PP. La declaració d'amor, polític, de Munar a Antich esvaïa de cop el suposat pacte que –segons algunes veus– ja havien establert PP i UM per a l'any vi-

nent. Tan important va ser el dany causat que les primeres espases conservadores tocaren *general*. Es reuniren a la sala dels passos perduts, improvisadament, i més tard, a primera hora de la tarda, a la seu del partit. La consigna era "tothom al Parlament".

Passades les set i mitja de la tarda intervenia José María González Ortea, el portaveu popular. I en els bancs de convidats, tota la plana major: el batlle de Palma, Joan Fageda, la delegada del Govern i candidata a Palma, Catalina Cirer, el secretari general José María Rodríguez... El grup parlamentari, insòlitàment, l'aplaudia abans de començar a parlar. Evidentment per donar-se moral. No els quedava res més. La batalla con-

tra el Pacte, des del moviment de Munar, era perduda. Si Munar posà les banderilles, Antich hi entrà a matar. González Ortea optà per la crítica dura, amb tocs catastrofistes, contra tot el Govern. Però Antich se'n va saber sortir amb la seva sornegueria ja característica (talment l'estil de Gabriel Cañellas). Al contrari del debat de l'any passat, l'anterior o, sobretot, el de 1999, Antich en sortí guanyador, no tant per la confrontació amb el PP, com per la imatge global que donà de líder segur sense discrepàncies amb els coalitzats, i sense por del xoc directe amb el PP, gràcies al matalàs de suport que li dóna UM.

Miquel Payeras